

LEPOZNANSKI LIST.

Arov in Zman.

(Narodna pripovedka.)
Spisal Janez Terdina.
(Dalje.)

Oče in hči ga zdaj pogledata. Bi se bil Arov v reči družega Turka in ne v zadevo ljubečega očeta vtaknul, bi bil zlo naletel. Pa Alitu so zadnje besede tako dopadle, da kristjanu zraven sebe sestri veli in ga prijazno pobara, kaj ga k Turkom pripelje, potem ko so vendar obleženi turskega poročnika vsmerili? Namesto odgovora razveže Arov pert in mu pokaže glave morivcov rekoč: „To je zadostenje našega vodja, za kri je tekla trojna kri.“ Obraz Alita se zdaj še bolj razjasni. „To pač to! pravi čez en čas, čakajte tu nemalo, da zadostenje pašatu nesem. Ta dar mu bo bolj všeč kot 1000 cekinov. To mu bo jezo nad vmorom nekoliko pogasilo.“

Kabdalov namestnik se zdigne in gre, in Arov in Ilka ostaneta sama.

„Bog vam plati, reče čez nemalo deklica, da ste me zagovarjali.“ Pri teh besedah vpre svoje črne oči v Arova, nekoliko zarudi in zopet očesa k tlam pobesi.

„Ženski spol, pravi Arov, je pri vas res vsmiljenja vreden. Moškemu in ženski je um dan. Pa le moski ga sme rabiti. Ženski pa ni dopuščeno, svoje misli imeti. Pri nas je to vse drugači. Oba spola imata ene in tiste pravice. Bog je ženski stan posvetil, ko je svojemu sinu žensko za mater izvolil.“

Prijaznost najde povsod dobro mesto. Človeka le družina popači, pa po naravi je blag,

zaupljiv in odkritosrčen. Ilka je bila zgolj naravna deklica, ki je kmalo proti Arovu tako odkrita in zgovorna, kakor de bi nje brat bil. Ona se z levo na svoj sedež nasloni, se proti Slovencu popolnoma oberne in nježno pravi: „Kaj ne, s to materjo Božjega sina Marijo menite. Tudi jest sim se od Jezusa in od Matere Božje in od angeljčkov učila kako ljudi varovajo in pri njih postelji čujejo, ako spé. Ljubezen vezala, ljubezen pobratila. O škoda da sim mogla ta lep nauk pozabiti.“

„Ste tedaj Turkinja! reče Arov z zavzetjem?“

„Kaj ne, odgovori Ilka prilizljivo, da bi bil nauk od ljubezni boljši. Pa ne more drugači biti. Do sedmega leta so me oče od križanega učili. Potem so ga sami zatajili in jest sim le od Maometa zanaprej slišala. Nikar se ne zavzemite! Žlahtno, dobro, pošteno, blago serce imam in ga bom vedno ohranila. Verjemite mi to, prijatelj. Sej ravno tu tudi jest od vas verjamem.“

„Tako ljubezniva, si misli Arov in neverna! — Nar hujši sovražnik, reče na glas, vam ne more žlahtnega serca odreči.“

Ilka zarudi in mu reče rahlo: „Bi bili vsi kristjani, kakor vi, bi gotovo tudi Turki tako divji ne bili, vas nadlegovati.“

Pogovor terpi še nekoliko časa in ima tiste nasledke, ki jih je po naravi imeti moral. Ilka, ki je bila popred vedno le pri očetu in je le nekaj ostudnih, divjih Turkov vidila in poznala, je popred le na enega človeka na svetu navisnost imela in ta je bil njen oče Ali. Zdaj je pa mladega zalega občutljivega Arova spoznala. Njene misli, se ji zdi, so njegove misli,

njene vošila, njeno dobro serce tudi njegovo. Domišlja jo popolnoma prevzame in morebiti toliko bolj, ker je bil Arov sovražnik. Tudi tukaj velja tista postava, kakor pri nebeskem ognju, da se nar rajši nasprotne moči bližajo in vežejo. Serčni zar podpiše tudi okoljsina, da je bila ravno Ilka morana žena divjega Zmana biti. Ko zdaj tega Turka Arovom primeruje, se jej razloček med njima tako grozoviten zdi, kakor med peklom in nebesomi. Arov, misli, je tista zvezda, ktera jej je osoda namenila, da se na viharji poti življenja na njo ozira.

Enaki občutek bi bil more biti tudi Arova prešinul, ako bi ga ne bila nevera deklice ostrušila. Iz serca pa jo omiluje, da je pri Turkih njeno prebivališče in da ta blaga duša v živinski tovaršiji zamrtni mora.

Ali pride nazaj in naznani Arovu da je bilo ravnanje kristjanskega vodja pašatu zlo všeč, pa da so vendar vsi daljni pogovori zastran predaje končani. Grad se bode s silo podati moral.

Slovenec se potem poslovi, se silno nad vsem čudeč, kar je vidil in slišal. Še bolj bi se bil čudil, ko bi navade Turkov vedil, in jih tukaj tak malo našel. Ne duha ne sluha ni tu vzhodne posiljenosti in sužnosti, ki se tudi v lišnih napravah razodeva. Vse je bilo svobodno in prosto. Ilka ni bila s tancico po obrazu zagernjena. In kakor tega tako tudi drugih reči več ni kersanski odpadnik po Turkih posnema.

(Dalje sledi.)

Odgovorni vrednik: *Dragotin Meleer*. — Založnik in tiskar *Jožef Blaznik*.

Vradni list št. 84.

Št. 219. Oznanilo dražbe. (216) c 3

V četrtek 11. decembra t. l. dopoldne med deveto in dvanajsto uro bo v vradni pisarnici c. k. okrajnega poglavarstva eksposituri v Račah javna dražba za napravo deržajev med milokazavniki 1/3—4, 1/12—14 in 1/14—15 na veliki cesti, ki pelja skoz Rače.

K tej dražbi se tisti, ki menijo to prevzeti, s pristavkam povabijo, de se zamorejo bolj natanjki pogoji do dneva dražbe v tukajšni vradni med vradnimi urami pregledati, kakor tudi med dražbo.

Pismene ponudbe, ako so redno sestavljene in z 5% vadiumom vložene, to je z 40 gold. 16 krajcarjev se prijemajo do začetka dražbe pri c. k. eksposituri okrajnega poglavarstva v Račah.

Konec sklepa si na vsako vižo priderži.
C. k. stavbina ekspositura

V Račah 26. novembra 1851.

Št. 3616. Oznanilo. (217.) c 1

Podpisano c. k. poštno vodstvo s tem sploh naznani, de za novo popravo za poštne vozove potrebnih sedlarskih, kovaških, kolarskih, klamfarskih in steklarskih del javno dražbo na poti pisemskih ponudb pod sledečimi pogoji vpelje:

1. Prepuste se zadevajoče dela proti pogodbi na tri leta, in proti vložitvi 10 percentov kavcije letnega zaslužka, ki se zamore v gotovini ali zastavi vložiti. Odmerjena je kavcija
  - a) za sedlarsko delo na štir sto goldinarjev konvencijnega denarja,
  - b) za kovaško delo na dve sto in štirdeset goldinarjev konvencijnega denarja,
  - c) za kolarsko delo na sto in petdeset goldinarjev konvencijnega denarja,
  - d) za klamfarsko delo na pet in dvajset goldinarjev konvencijnega denarja, in
  - e) za steklarsko delo na dvajset goldinarjev konvencijnega denarja.
2. Zadevajoči pogodbini načerti, ki zapopadejo odrajtvalne pogoje, kakor tudi dobo, v ktere se odrajtvala pričnejo, in cenitne tarife, ki so podlaga ponudbine dražbe, za posamesna dela, se zamorejo vsak dan med vradnimi urami v pisarnici podpisanega c. k. poštne vodstva pregledati.
3. Povračila za dela se bodo odrajtovala pri tukajšni c. k. poštni denarnici po pre-

teku vsacih vladnih kvater, po prestresu zadevajočih kont od tukajšnega c. k. računskega vodstva proti pobotnem listu na rednem koliku.

4. Odrajtvalo zgorej imenovih del se tistemu pripusti, ki naj boljšo obljubo stori, t. j. ki naj manj percentov tirja od naj viših v tarifu naznanjenih percentov, se ve da mora biti tudi zmožen in v obertni najden, in da mora tudi dovolj pripomočkov imeti, dela zveršiti.
5. Ponudba mora tedaj zapopasti razun predmeta ponudbe ime in stanovanja ponudnika, zmožnost obertnika in pripomočke za delo, potem tirjatev percentov, in treba je sicer gotov znesek naravnost s čerkami zaznamovati.
6. Take ponudbe na postavnem koliku pisane se imajo do 20. decembra 1851 pri tem c. k. poštne vodstvu vložiti, ker se na pozneje ali na nenatanjko izrečene ne more gledati.
7. Predenj se ponudba stori, se ima pri tukajšni poštni denarnici v gotovem denarju ali v avstrijskih deržavnih papirjih vadium vložiti, kolikor zneske kavcija, in vložitni list se imenovanej denarnici ali z ponudbo vred ali posebej izroči.
8. Došle ponudbe bodo za to odločena komisija 21. decembra t. l. dopoldne razpečatila.
9. Vsaka ponudba ima po izročitvi za ponudnika nerazvezljivo moč, vradnja se pa še le tikrat zaveže, ko podpisano poštne vodstvo ponudbo sprejme.
10. Po razsodbi, ko čas konkursa preteče in naj dalj čez osem dni po tej dobi se bodo tistim ponudnikom, kterih ponudbe niso sprejete bile, vložni listi nazaj poslali, da bodo z njih vložitvo vadiume nazaj dobili, vadiumi tistih pa, kterih ponudba je bila sprejeta, ostanejo za kavcijo, se vendar še pozneje zamorejo za zastavo zamenjati.
11. Po sprejetih ponudbah se s ponudniki koj pogodba sklene, kteri imajo za redni kolik skerbeti.
12. Poslednjič se še pristavi, de se tistim, s kterimi se pogodba sklene, denar nikdar ne bode za delo na roko dajal.

C. k. poštne vodstvo.

Ljubljana 20. novembra 1851.

Hoffmann s. r.

Št. 3664. Oznanilo. (218.) c 3

Ker je po povodnjah in snežnih zametih poštna cesta med Zagrebom in Zidanim mostom sila terpela, bodo po zaukazu visocega c. k. višjega vodstva za obćenje družega razreda od 24. t. m. št. 9630/1337 med Ljubljano in Zagrebom skoz Zidani most, dokler se cesta v tacem stanju znajde, vsakdanje Mallepošte nehale in namesto njih dvakrat na teden, to je vsako sredo in nedeljo od tod proti Sisku odrinule, in dokler se ne odvernejo ti zadržki, se ne prejemale velike in teške pošiljke.

Potem se vidi podpisano poštne vodstvo, ker se mora med Hudim in Trebnim zavolj poplavane poštne ceste stranska pot porabiti, primorano, dozdej vsak dan ob treh dopoldne od tod odrinovajočo Novomeško ali Karloško Mallepošto, dokler ta povodenj terpi, že ob dveh odpravljati.

Kar se s tem sploh naznani.

C. k. poštne vodstvo.

Ljubljana 25. novembra 1851.

Hoffmann s. r.

Št. 10215. Proglas. (214) c 3

C. k. okrajno sodništvo ljubljanske okolice s tem naznani, da je na prošnjo gospoda doktorja Oblaka dovolilo v prodajo četert zemljišča pravnih dedičev Helene Borstnarjeve iz Laz, ktero je zapisano v poprejšnih zemljiščnih bukvah grajšine na Fužinah pod urbarialno št. 201, in obstoji iz hiše v Lazah, iz družega kmetovskega poslopja potem zemljišča, potem v prodajo v poprejšnih zemljiščnih bukvah grajšine Kodeloviga grada pod urbarialno št. 237 zapisanega gojzdnega oddelka, kar se je sodniško cenilo na 1759 gold. 40 kr. zavolj dolžnih 500 gold.

V ti namen se je dan odločil na 7 januarja, 7 februarja in 8. marca 1852, vsak dan dopoldne ob devetih na mestu posestva v Lazah, kamor se tisti ki mislijo to kupiti s tem pristavkom povabijo, da se zamorejo posestva le pri tretji dražbi pod cenitno ceno prodati, in da se zamorejo pogoji dražbe kakor tudi pregled posestva vsakdanj pri dražbeni komisii pregledati.

Ljubljana 28. oktobra 1851.

C. k. okrajni sodnik

Heinricher s. r.